Raadsvergadering Perspectiefnota 2026–2029

Voorzitter,

De perspectiefnota geeft een doorkijk naar de financiële en beleidsmatige koers van onze gemeente. Als Partij van de Arbeid-fractie – buiten het college – zien wij een aantal lichtpunten, maar willen we ook duidelijke kanttekeningen plaatsen.

Laat ik beginnen met het financiële perspectief. Dat ziet er op het eerste gezicht gunstig uit. Dat komt deels door incidentele meevallers in de afgelopen jaren. Het college benoemt terecht dat dit geen structurele inkomsten zijn. Maar als je jaar op jaar op meevallers kunt rekenen, dan ontstaat er wel degelijk een patroon. Wat ons betreft vraagt dat om een andere manier van begroten: realistischer, met oog voor wat er daadwerkelijk gebeurt in de praktijk. Gebruik meevallers niet als doekje voor het bloeden, maar zet ze doelgericht in voor maatschappelijke doelen.

Een belangrijk lichtpunt in deze nota is de aandacht voor preventie. Daar zijn we blij mee. Door aan de voorkant te investeren, voorkom je dure zorg aan de achterkant – dat geldt voor de Wmo, maar zeker ook breder binnen het sociaal domein. Tegelijk moeten we eerlijk zijn: preventie werkt alleen als het ook wordt uitgevoerd. En dat vraagt om voldoende mensen en middelen. Zowel binnen de gemeentelijke organisatie als in het voorliggend veld zijn de rek en de ruimte beperkt. Als we preventie écht serieus nemen, moeten we ook zorgen voor uitvoeringskracht.

Duurzaamheid is een ander belangrijk thema. Meppel wil in 2040 CO_2-neutraal zijn. Dat is een stevige en belangrijke ambitie. Maar in de perspectiefnota missen wij een financiële vertaling van die ambitie. Als je doelen stelt, moet je ook laten zien hoe je ze gaat bereiken – in beleid én in geld. Anders blijft het bij mooie woorden. Wij roepen het college op om duurzaamheid vanaf volgend jaar structureel op te nemen in de begroting. Laat in de cijfers zien wat je in de plannen belooft.

We moeten ook waakzaam zijn. Want onder de oppervlakte groeit een groep mensen die in stille armoede leeft. Mensen die niet in beeld zijn, omdat ze zich schamen. Of omdat ze het gewoon niet meer redden. Eén op de vijf volwassenen leeft in verzorgingsarmoede. Kinderen gaan zonder ontbijt naar school. De boodschappen worden duurder, de energierekening blijft stijgen, en de verwarming blijft uit. Dit is onacceptabel.

De PvdA kiest voor bestaanszekerheid. Geen luxe, maar basis. Eten, drinken, een dak boven je hoofd, schone kleding. Het recht op een menswaardig bestaan. Dáár moet de prioriteit liggen. Daarom pleiten wij voor een stevige inzet op armoedebestrijding en betaalbaar wonen. Voor jongeren die geen woning kunnen vinden. Voor ouderen die willen doorstromen. De woningmarkt moet in beweging komen – en dat kan ook.

En we willen goed onderwijs, gegeven in duurzame, veilige schoolgebouwen. Op plekken waar leerlingen en docenten tot hun recht komen. Want Meppel is een mooie, groeiende stad. Met een rijke geschiedenis en een toekomst om trots op te zijn. Laten we die toekomst samen bouwen, met oog voor iedereen.

Dan nog een punt van zorg. Tijdens de takendiscussie van april zijn er als raad duidelijke keuzes gemaakt. Maar die zijn nog niet financieel vertaald in deze perspectiefnota. Die doorrekening schuift het college door naar volgend jaar. Dat vinden wij echt te laat. Want als je niet weet wat de financiële gevolgen zijn, kun je ook geen goed afgewogen besluiten nemen. Daarmee is deze perspectiefnota – op dat punt – een gemiste kans.

Tot slot willen wij onze waardering uitspreken. Voor het college en de ambtelijke organisatie. Het is een helder en toegankelijk stuk geworden. Niet alleen voor ons als raadsleden, maar ook voor inwoners die betrokken zijn bij hun gemeente. Daar mogen we trots op zijn.

De PvdA is positief over de inzet, over de aandacht voor preventie, en over het verbeterde financiële beeld. Maar we blijven ook kritisch. Want alleen met concrete keuzes, eerlijke verdeling van middelen, en een stevig sociaal kompas bouwen we aan een gemeente waarin iedereen meetelt.

Dank u wel.

Tot besluit hebben wij nog een aantal vragen aan het college:

1. Kan het college toelichten hoe het structureel wil omgaan met de herhaalde reeks incidentele meevallers? Is het college bereid om (een deel van) deze middelen in te zetten voor maatschappelijke doelen zoals armoedebestrijding en jeugdvoorzieningen?
2. Hoe waarborgt het college dat de preventieve inzet ook daadwerkelijk tot uitvoering komt, gezien de capaciteitsproblemen binnen het sociaal domein? Komt er een uitvoeringsplan met inzet van formatie en middelen?
3. Hoe speelt het college in op signalen van toenemende stille armoede en verzorgingsarmoede in Meppel? Wordt er gewerkt aan een nieuw of versterkt armoedebeleid met meer nadruk op vroegsignalering en schuldenrust?
4. Waarom zijn de uitkomsten van de takendiscussie nog niet financieel doorvertaald? Kan het college toezeggen dat toekomstige raadskeuzes tijdig van financiële onderbouwing worden voorzien?